

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem
IMPERATORA JMCJ CAŁEY ROSSYJ.

w WILNIE V. S. 9 MARCA 1801 ROKU W SOBOTĘ.

z Wiednia 4. Marca.

Generalowie Lieutenanci Lilien i Kospoth otrzymali rangę Generalów kawaleryi; Baron Staader został Generałem artylleryi, Baron Koelbel General Lieutenantem; Xiążę de Lichtenstein wziął 7 regiment huzarów; Baron Kray ma zostać Wice Prezydentem Collegium wojennego. — Składki obywatelskie po wszystkich Prowincjach nie ustają dla Tyrolczyków zniszczonych wojną, którzy dziś niewypowiedzianym cieszą się sposobem, odebrawszy zapewnienie, iż najmniejsza część ich kraiu nie będzie obcym postąpiona, jak dawniey rozsiarę pogłoski mieć chcieli. — Wielki Xiążę Toskański w nagrodę ustąpił Państwa Xiążęciu Parmeńskiemu, otrzyma, jak słychać, w Niemczech Saltzberg i inne dzierżawy. Przeciwnie zaś Xiążę Modencki charytatywnie w zamiarę Powiatu Brigau przyjąć nie chce, obierając raczej wiek spokojnie dokonać; sukcesyją po Oycu wóźmie córka Arcy Xiążęcia Ferdynanda Medyolańskiego małżonka. — Prezydentem Departamentu Włoskiego na miejscu Thuguta będzie podobno Graf Wilczek bywszy Minister w Medyolanie. — Przez naszą stolicę biegle temi dniami dwóch gońców z Londynu do Lorda Keith i Generała Abercromby z instrukcją, co czynić trzeba w okolicznościach terażniejszych; listy Constantinopolskie nie wzmiankują jeszcze o rozpoczęciu wyprawy na Egipt.

Cesarz Jmć wzywając Xiążąt Rzeskich do prędkiego ratyfikowania traktatu w Luneville podpisanego, przywodzi na pamięć przykład każdemu dobrze wiadomy, podobny zdarzeniu dzisiejszemu. Woiował z Francją na początku tego wieku Dóm Austriacki o sukcesyją Hiszpańską, przyszło nakoniec do zgody; Xiążę Eugeniusz i Marszałek Villars w Rastadzie i Baden rzecz ukończyli, za co na ich pamiątkę wybito medal z napisem: fulmina belli, instrumenta quietis. Pierwszy traktował nie tylko imieniem Cesarza Karola 6, ale też całej Rzeszy, która wszystkie mile przyeła. Dzis Arcy Xiążę Karol i Generał Moreau traktat ułożyli w obozach; Ministrom pełnomocnym zostawiając podpisanie i ogłoszenie onego. Rząd Francuzki prędko rzecz ukończyć postanowiwszy nie zezwalał na Kongres przewlekły; Franciszek z poszedł za przykładem naddziada swiego, w nieomylny nadziei, że Rzesza dzieło wszystkim potrzebne i požądane, słodkiego pokoiu potwierdzi. 30 dniowy czas do ratyfikacyi zda się krótki, mianowicie dla Szwedów i Duńczyków. — Do ziemi Siedmiogrodzkiej posłano wiele woyska, iazdy mianowicie; Passwan Oglou niszczyły teraz Wołoszczyznę, stał się przyczyną tych obrótów; idąc z dywizyi woysk jego miał porazić niedawno Hospodar pomienionej Prowincyi za pomocą dwóch Baszów.

Obywatelka Angielska Williams wydała pismo nowe o zdaniach i obyczajach Francuzkich przy końcu 18 wieku; wypisujemy z niey przypadek następujący. R. 1799 po wyciągnięciu armii Macdonalda do Włoch północnych, Kardynał Ruffo obległ Avigliano; zrobiono kapitulacyę; lecz gdy Royalistowie do bram wpuszczeni patryotów Neapolitańskich mordować zaczęli, rozpacz tym broń zgnębłą podała; zapaliw-

szy prochy zgineli wszyscy, dwóch wyjąwszy, lecz oraz 400 przeciwników z fobą zagrzebli. Wkrótce przyszło do oblężenia zamków Castelnovo i Castel del Uovo w stolicy Królestwa. Zawarci w liczbie znaczniejszey patryoci, doświadczeniem nauczeni, z Kardynałem traktować nie chcieli; było zaś między niemi wiele członków Republikantskiego rządu, pawodawców Parthenopeyskich, Ministrów, Officerów. Trzeba więc było do kapitulacyi przypuścić Komendanta eskadry Angielskiej Foote, woysk Rossyjskich i Tureckich posiłkowych; ostatni zamiast pieczęci pałasz i pół Xiężycy odrysował. Original ugody, Biskup Canossa i Kommissarz Reccardi uciekając zaniesli do Paryża. Każdemu z patryotów było wolno zostać w Oyczyźnie, lub morzem udać się do Francyi; wszystkim zaręczono życie, własność, zamiarę ieniców; 4 zakładników zprzymierzeńcy dać mieli komenderującemu w S. Elme zamku, z obowiązkiem nie odbierania onych póki patryoci w Toulonie nie staneli.

Tych kilka tysięcy oświadczyło chęć porzucić Oyczyznę; czekała w twierdzy na obiecaną okręta. Przybywa z flotą 16 Czerweza Lord Nelson; patryoci wnet udają się bezpiecznie na statki. Nazajutrz znaczniejszych na okręt Admiralski mocą przeprowadzono. Był świadkiem tego zdarzenia kapitulacyi przeciwnego Hamilton Angielski Posel u Dworu Króla Jmci Dwóch Sycylii, i milozał, chociaż w liczbie nieszczęśliwych widział przyjaciela i domowego lekarza swiego przez lat 30, Cerilli. Nie mieszkając wyszły dwa edykta; pierwszy znać dawał że z buntownikami rząd nigdy żadney umowy czynić nie myślił; drugi dobra ich konfiskować nakazywał. Foote złamaniem kapitulacyi obrażony służbę porzucił. Do Nelsona udał się z prośbą patryoci kadykami już obciążeni, na Angielskich Okrętach. *Podatem, odpowie krótko, prozbę waszą łaskawemu Królowi waszemu, ten sądzią jest jedynym i najlepszym zasług i przewinienia poddanych swoich.* W dni kilka zwołano sąd w Neapolu; przydował Sycyliczyk Specielle; ten dawniey zchwytyanych insurgentów na wyspie Procida na śmierć skazywał. Z okrętów nocami przewożono więźniów do podziemnego w twierdzy tarasu, wkradł już nikt nie wyszedł, jeżeli nie miał słuchać wyroku śmiertelnego.

Zganiwszy postępek Nelsona Pani Williams, dała wielką zaletę Kapitanowi Trowbridge; przyłożył się z innymi wodzami woysk zprzymierzonych do odzyskania Rzymu z rąk Francuzkich; kazano mu pobrać i do Neapolu odeśłać zbiegłych patryotów, zaprowadził wszystkich do Civitavecchia, i tajemnie dał okręt dla ucieczki. Płynących bierze fregata Angielska, i do Neapolu na męki chce prowadzić. Znajdujący się między nieszczęśliwemi Francuz młody nakoniec wyiednał, że ich do Kapitana Trowbridge odesłano. Mąż litości pelen powtórnie do Toulonu uciec pozwala. Nie wszystkich jednak buntowników stracono w Neapolu; wiele tysięcy odebrało pozwolenie pójść do Francyi; wygnanie tam wieczne; majątek skonfiskowany; przy wyjeździe każdy musiał podpisać oświadczenie, że skoro tylko powróci do Państw Króla Jmci Dwóch Sycylii, może być zabitym od ka-

zdego bez żadney odpowiedzi. — Arcy Biskup Wiedeński Kardynał Migazzi niebezpiecznie zachorował. — Port Triest iak naypilniey utwierdzić kazano. — Insurgenci Królestwa Węgierskiego przed rozwiązaniem zupełném raz ieszcze odprawia wielkie manewry pod Oedenburg i Minkendorf. — Wszystkich ieńców Francuzkich, gdziekolwiek by się znajdować mieli, rząd zalecił iak nayrychley odprowadzać ku granicom i wypuścić na wolność.

Porta Ottomanska dzis jest w zatrudnieniu wielkiem, przymuszona dwoic słabą potęgę na Francuzów goszczących w Egipcie i Passwana Oglou. Zdale się że teraz więcey myśli o upokorzeniu buntowników niż Generała Menou. Do Belgradu z Constantinopola przybyły posłaniec roskazał Baszy zgromadzać 20 tysięcy żołnierza w iak nayprędzszym czasie, nie prędzey zaś ma do stolicy powracać, aż uwidzi wolę Suitana spełnioną. Więć Basza zewsząd zwoływa ku sobie lud woienny; mairątek zamordowanego niedawno Biskupa skonfiskował.

z Constantinopola 26 Stycznia.

Porta Ottomańska dotąd sama nie wie czyli ma przedsięwziąć wyprawę na Egipt, iak radzą Anglicy, lub zaniechać trudney roboty, według przestrogi innych zprzymierzeńców. Uzbiera się tym czasem liczna flotta, zgromadza się żołnierz naybardziej Albański; żadnych przeciwie posilków nie posłano Wezyrowi; gotowe okręta do żeglugi w porcie stoia. Słychać iż Kapitan Basza ma wkrótce płynąć do Rodu, i traktować o pokój z Generałem Menou, chociażby to naywięcey kosztowało; wiemy iż ten Admirał Republikantom dosć sprzyja, i wiele znaczy na Dworze. Wezyr Wielki, pod Jaffą dotychczas nie mógł zgromadzić nad 10 tysięcy żołnierza; więcey rozeszło się do domów; przy takiej sile Anglikom nie da pomocy; sam lęka się o Syryę, gdzie Ghezzar Basza i mieszkańce Libanu sprzyjają nieprzyjacielowi. Wiadomość o zbliżeniu się pod Wiedeń armii Francuzkiej sprawiła tu wielkie wrażenie na umysłach. — Lord Elgin sprowadzoną z pomienoney stolicy krowią ospe dzieciom fczęśliwie zaszczepił. — Pokazała się zmysłona pogłoska o zdobyciu 6 woiennych okrętów Francuzkich, 2 zatopieniu, 4 weysciu do Alexandryi, nie miał dotąd nieprzyjaciel zbroney siły na brzegach Egiptu. O wylądowaniu też Angielskiem rząd milczy. Keith i Abereromby nalegają; ażeby flotta Turecka do Siryi pospieszała; co iesli kiedykolwiek nastąpi, Sułtan posle na woynę 3 tysiące Bostandzych po Europeysku ćwiczonych. Wątpliwa jest wiadomość o nowém Egipcyan powstaniu. Pod Adrianopolem poraziliśmy kupę lotrów; dowodem zwycięstwa 3 głowy naczelnikom ich zdjęte i nad bramą pałacu Monarszego utkwione.

z Londynu 24. Lutego.

Król Jmć zachorował ciężko; po dniach kilku oswiadczaia lekarze, iż niema żadnego niebezpieczeństwa, i Monarcha wkrótce do zdrowia powróci. — Ministerium nowe nie zaraz dopełni się podobno; Addington skarbowe przyjął, zastępując Pitta; Hawkesbury zagraniczne po Grenwillu; Hobart na miejscu Dundasa rządzić będzie kompanią Wschódnią Indyjską; Lord Arden został Generalnym Poczty Dyrektorem; Yorke Sekretarzem Departamentu woiennego po Windhamie; Graf Harduik Wice Królem Irlandzkim; Cornwallis urząd złożył, mąż Oyczyźnie i Monarsze zarówno zasłużony i miły; Admirał Cornwallis pojechał na kommandę wielkiej floty w kanale; Parker i Nelson pilnować będą morza północnego. — Chociaż odnowiły się pogłoski o uczynionych przez nas krokach do ugody, w Departamentach iednak morskim i woiennym pilnie pracuiemy nad obronną i zaczepną wyprawą. — Gantheaume bez wątpienia zabrał Ferrolską Hiszpanow eskadrę; od floty przed Brestem krążącej wysłaliśmy w pogon za nieprzyacielem do morza srzodziemnego okręt od 98 armat, 6 od 74; te z Admirałami Warren i Keith połączone,

uformują flotę od 20 linowych, która wyprawę Egipską zasłoni.

Dnia wczorayszego do Lorda Hawkesbury na walną radę zgromadzili się wszyscy Ministrowie; rostrząsano zaś notę przez Graffa Haugwitz posłującemu Lordowi Carysfort w Berlinie d. 12. podaną, której wstęp takowy: Król Jmć Pruski ubolewa nad gwałtownością i pospiechem, których użył Dwór Londyński względem północnych Mocarstw. Błąd Anglikom do tego był pobudką oczewisty; rozumieją, że neutralność zbroyna chce potargać dawniejsze z Wielką Brytanią traktaty, przepisać prawa nieznanne, i przynaglić do ich przyjęcia zbroyną siłą. Myśl od prawdy nieskończenie daleka. Sprawiedliwość i umiarkowanie dyktowało warunki neutralności zbroynę; przekonali się o tém wojującym Mocarstwem, które cierpliwiey od Anglików czekały na urzędową traktatową komunikacyą. Na początku Stycznia Lord Carysfort pytał się Pruskich Ministrów, czyi Mocarstwa północne już podpisały umowę, i czy już do niej przystąpił Dwór Berliński. Zna Król Jmć że Monarchowie wiinni są jedni drugim względ i respekt; zna oraz że każde Mocarstwo może własnego szuka zysku, nie obowiązane dawać sprawę na świecie nikomu; zamlezał więc o zprzymierzeńcach swoich, lecz odpowiedział: iż gdy Wielka Brytania z kimkolwiek bądź związki pisała, Król Jmć Pruski o nich nie wiedział; a jeżeli Jerzy 3. czułym jest o interes poddaństwa swojego; Monarcha Fryderyk 3. nie mniej jest obowiązany postrzegać bezpieczeństwa, dobra, i honoru korony swojej.

Ta odpowiedź dostateczną była przed kilku tygodniami; dzis trzeba więcey mówić o traktacie, na który narzekają Anglicy przez niewiadomość, błędnie rozumiejąc iż zawiera w sobie układ nieprzyjacielski. Mocarstwa zaś północne wyraźnie napisały: że neutralność zaczepną nie będzie, ani też komukolwiek szkodliwą; celem oney jedynym zabezpieczenie wolnego handlu i żeglugi. Przydano jęszcze; że ta umowa zrywać nie może traktatów dawniey zawartych z wojującymi Mocarstwami. Już miały nastąpić komunikacye przyjacielskie; lecz Anglia oczekiwać nie chciała; gdyby zaś poczekała, nie przyszłoby zapewne w jej portach do gwałtowności, które pożar woienny mocne są rozszerzyć. Gdyby Ministerium Londyńskie chciało bydź obiasnionem, korespondencya z Dworem Duńskim to sprawić mogła; lecz w Londynie nie zastanowiono się nad osnową noty Graffa Bernstorff, niektóre tylko z niej wyjęte, i z różnych miejsc pobrane słowa Lord Carysford wspomina; już zaś tam powiedziano jest wyraźnie: że Dania nigdy nie zamyslała o nieprzyjacielskich krokach przeciw Anglikom. *Reszta potem.* Dzis krótką uwagę kładniemy, że ta nota Graffa Haugwitz, tak jasna, tak przekonująca, nową broń podać może Opozycyi przeciw Ministrom z urzędu oddalonym — Eskadrę na morza srzodziemne poprowadził Admirał Calder w 4. miesięczną żywność opatrzoną; papiery nafze bardzo spadaia; flotta Admirałów Parker i Nelson zgromadza się do Yarmouth; trzecim oney kommandantem bydź ma Sidney Smith.

z Paryża 23 Lutego.

Minister policyi o przyjeździe do Calais znanego Casalés, z propozycjami do pokoju, jak w Londynie rozumieją, uwiadomiony, roskazał onemu do Anglii powracać. — Armia Generała Murat rozłożyła się wzdłuż rzeki Nera wpadającej do Tibru; do granic Neapolitańskich jęszcze nie przyszła. Przed kiko dniami pierwszy Konsul dawał publiczną audyencyą zagranicznym Posłom; znajdował się między innemi na pokojach Nuncyusz Apostolski Spina. — Uczony Dolomieu; Generał Dumas, i wszyscy Francuzi w Sycylijskich więzieniach dotąd trzymani, wkrótce przybędą do Ankony; oczekamy razem edyktu którym Król Jmć Dwóch Sycylii zamknie porty swoje Anglikom według wyraźnego żądania Generała Murat. — Augereau

i Bruix tu razem przybyli; drugiego podróz do Batawów miała za cel sprowadzenie do Brestu eskadry w Texel i Helvoetsluys uzbroionej; połączone floty wyniada na morze i walczyć będą z Anglikami; a chociażby zwyciężonymi zostały, w czasie bitwy przewozowe statki do pasć mogą do Irlandzkich brzegów, i wylądować 60. tysięcy żołnierza; pewni jesteśmy dziś tam znaleźć więcej niż przedtém strózników, Unią wymuszoną, i odmówieniem przyrzeczonej Katolikom swobody obrażonych. Armia Francuzka do zamorskiej wyprawy przeznaczona obozem stanie pod Brest i Orient.

Na ułatwienie ile bydź może, trudnego dzieła, telegrafy rozstawić kazano od Bordeaux do Texel. — Brat Szefa Szuanów Georges aresztowany; on sam uszedł na eskadrę Angielską, która Belleisle opasuje. — Rozbojników i łotwów liczba codziennie się zmniejsza; Bonaparte wdzięczność oświadczył niektórym powiatom, które w onych wytepieniu rządcom pomagały; w zysku mają pokój domowy. — Tronchet niegdy obrońca Ludwika 16., w nagrodę pracłożonych, pisał albowiem niedawno księgę praw cywilnych, powtórnie przez Konsula r. podany Kandydatem do Senatu. — Akademia Madrycka uczonogo Arnaud między członki swoje policzyła; tego zażyciu nie miał z Francuzów żaden, wyjąwszy Expilly pod panowaniem Filipa 5. Z Madrytu donoszą, że Król Jmć Katolicki Portugalczykom wojnę wypowiedział; z Marseilli że dywizya wojsk Francuzkich niespodzianie Anglikom Port-Mahon i całą Minorke wydarła; te wiadomości potwierdzenia potrzebują. — Hiszpańska z Ferrol eskadra złączyła się z Admiralem Gantheaume niedaleko Finisterre przygórka. — Stanu Konsyliarz Dufresne niegdy przyjaciel i pomocnik w interesach skarbowych Ministra Stanu Necker, dziś umarł; sprawował chwalebnie obowiązki Dyrektora skarbu narodowego.

Wspomnieliśmy dawniej, jak przyieli wiadomość o podpisanym pokoju Prawodawcy i Trybunowie. Stanawczy przed Senatem Konsyliarz Stanu Portalis: pragneliśmy dawno pokoiu, rzekł, armie pokoiu nam dały; zwycięzcy piszemy onego warunki. Opiera się jeszcze Wielka Brytannia; trzeba i tę pokonać; niech wie narodu zuchwale powstający przeciw światu calemu; że złoto ginie i srebro; cnota, honor i męstwo będą nieśmiertelne. Dochowaliśmy wierność zprzymierzeńcom w Lunevillu, dla nieprzyjaciół byliśmy amarkowani; ambycya rozszerzenia granic RPtęy ustąpiła miejsce rzetelnej chęci ziednania przyjaciół. O! jak wiele dziwnych stało się rzeczy w jednym roku, od ustanowienia konstytucyi, której stróżami jesteście! Dziś rząd przestaje pracować na chwałę narodu, zaczyna myśleć o uszczęśliwieniu jego, pamiętając: że wojna jest czasem potrzebną, słuźną, konieczną, lecz zawsze niezczęśliwą; zakończywszy ją nappomyślniej rząd wypłacać koniecznie musi dług niezmierny, ażeby ludzkość obrażoną przebiłagał. — Odpowiada Laplace Prezydent: pokoiu chwalebny krwią kupiony Francuzką przywraca Europie zgodę, nam rozszerza granice, wolności i konstytucyi jest rekoymia. Jakżeby się ztąd nie cieszył Senat, gdy widzi fakcyę dotąd narod fzarzące, bez żadney podpory niknące, na których miejscu przemysł, praca, i szczęśliwość zakwitnie. Dzięki armiom nieśmiertelne, ich wodzom i rządowi. Ten jeszcze ma walczyć o wolność na morzu. Wszystkie łączą się Mocarstwa przeciw niesprawiedliwym Anglikom; ci nakoniec będą musieli odstąpić pretensyi prawom narodów przeciwny.

Kardynał Gonzalvi Sekretarz Stanu Oycę S. pisał do Generała Murat: Oficyerowie, powiada, których do Rzymu zesłałeś, powracają do Florencyi; przyświadczam że sprawili poselstwo swoje naygrzeczniej; za co z woli Oycę S. niosę podziękowanie ich Wodzowi. Z Ankonę odbiera rząd wiadomość, iż Generał Paulet wkrczając do miasta przyrzekł żadney odmiany nie czynić, a zatem Prałat od Oycę S. delegowany może pełnić obowiązki swoje. Wdzięczenie

za to jestem nieskończenie; tu Ociec S. znajdując nowy dowód przychylnych dla niego chęci rządu Francuzkiego, oświadcza naywyższy szacunek i przywiązanie pierwzemu Konsulowi, od którego zawisło dziś uspokojenie Kościoła i szczęśliwość wielu narodów. Z naywyższym ukontentowaniem czytał rozkazy Generała Paulet; ażeby Republikantski żołnierz religią i Duchowieństwo w Ankonie poważał; ci zapewne będą godnymi rządowej opieki. Zalecił Ociec S. dać wlyztko co woysku potrzeba; w tej nadziei, że wzgląd mając na wyniszczenie kraiu Francuzi; niedostatek przypiszą ubóstwu nalezemu; nie zley ku nim chęci. Widzialem się z Generałem Damas; obecni rozmowie byli Oficyerowie Francuzcy; wie iuz Wódz Neapolitański; że woyska Republikantskie wkrczą do Prowincyi Papieskich; jeśli z nich nie ustąpi nieprzyjaciel. Jeden tylko zarzut uczynił Damas: czyli po oddaleniu się jego wniada Francuzi koniecznie do Rzymu? Przydał i to, że obietnic politycznych czynić nie jest mocen, jaką jest zamknięcie portów Anglikom; na co czeka rozkazu Królewskiego. Ociec S. ma nadzieję, że Państwo jego przyprowadzone do ostatney nędzy; wystawione nie będzie na spustoszenia w przeyściu armii konieczne. Przyłączam pakiet do Nuncyulza Spina w Paryżu; i jestem z naywyższym szacunkiem. *Gonzalvi.*

z Rzymu 31. Stycznia.

D. 28. Przybył do naszej stolicy Adjutant Generała Murat donosząc Oycę S., że woyska Francuzkie do Państwa Kościelnego wkrczyć mają. Dnia wczorayszego z odpowiedzią Galeppi wyjechał do Florencyi, za nim wkrótce Gotti z podziękowaniem Generałowi Murat za przychylne i przyjacielskie jego dla nas chęci. Hrabia Damas jeszcze tu bawi; lecz częś wielkiza woysk Neapolitańskich odeszła śpiesznym krokiem do Oycyzny; wielkie jest podobieństwo że i garnizon w zamku S. Anioła zostawiony pojdzie za drugimi. Ociec S. rozkazał pilnie zaciagać korpus żołnierza krajowego; który jest potrzebny na utrzymanie porządku.

z Florencyi 6. Lutego.

Generał Murat d. 3. ranó wyjechał do Perugia; woysko jego w kilku dywizyach do Romanii postępuje; Wattrin na czele swoiey w tych dniach ma ciągnąć przez miasto nasze. Generał Veillemont kommanderować będzie w Toskanii. W Liwornie sekwestrem zajęto wlyztkie towary i własność nie tylko Angielską, ale też Neapolitańską i Turecką. Z Toulonu, Marseille, Antibes, Genui; i wielu innych portów liczne statki wychodzą pod żagle do Egiptu; oprócz amunicyi, i żywności, rząd Francuzki posyła Generałowi Menou wiele żołnierza; wiele tych okrętów pewnie zabiorą Anglicy.

Od brzegów Menu 24. Lutego.

Królowa Jmć Dwóch Sycylii pisząc z Wiednia do Generała en chef Moreau o pasport potrzebny dla Margrabiego de Gallo, wyraziła jak dla niej byłoby przyjemno, gdyby Wódz pomieniony przyłożył się chcial do zawarcia ugody między Koroną Dwóch Sycylii i RPt^u Francuzką; odpisał Moreau, że do politycznych interesów nie przystoi wdawać się żołnierzowi. — W obozach Francuzkich które są w Niemczech; rozrzucono pisma, zachęcające żołnierza, ażeby nasladując przykłady chwalebne starodawnych Rzymian, w czasie pokoiu dać się użyć do kopania kanałów; robienia mostów, portów etc. pisma tego autorem jest Buonaparte, który widzac dla kraiu oczwiste niebezpieczeństwo, nie chce żołnierzowi dozwolić próżnowania; jeśli projekt do skutku przyidzie, wątpić nie można o prędkiem dokończeniu kanałów łączących wszystkie rzeki od Amsterdamu do Marseilli. Generał Moreau d. 21. przekaźdzał przez Stuttgart do Strasburga, dokąd iuz przybył Margrabia de Gallo; i kilka-krotném z armat strzelaniem był witany. Tam-

że przyrzły rozkazy od Ministra wojennego, z jaką okazałością ma być przyimowany Graf Kaliczew.

z Berlina 5. Marca.

Posel Rofsyiski Baron Krudener miał prywatną audyencyą u Króla Jmci, któremu oddał przysłane od IMPERATORA JMCI Wszzech Rofsyi dla następcy Tronu Pruskiego ordery S. Andrzeja, Alexandra Newskiego, i S. Anny.

z Frankfortu 23. Lutego.

Graf Kaliczew dnia wczorajszego wieczorem tu przybył z eskortą dragonii Francuzkiej; komendant naszego miasta dał natychmiast straż z 50 żołnierzy złożoną. W Moguncyi na przyjęcie tego Posła czynią się wielkie przygotowania; miasto ma być oświetlone.

z Copenhagi 16. Lutego.

Admirał Szwedzki Cronstedt przybył dla umówienia się z naszymi Ministrami względem wspólnej przeciw Anglikom obrony. Na brzegach Szwedzkich pod Helsingburg sypać baterie zaczęto; dywizya floty galernej Belt zastąpi; wkrótce ma nas uszczesliwić bytnością swoją Król Jmci Szwedzki pod imieniem Graffa Haga. Uzbieramy się potężnie na morzu; oprócz 14 okrętów liniowych już wygotowano fregat wiele; armia lądowa ma być dopełnioną jak podczas wojny.

Od granic Włoskich 17. Lutego

D. 25. Stycznia Generał Lewaszew z Szelem Brygady Lagrange wiechali do Rzymu; nazajutrz Generał iadł obiad u Hrabiego Damas, gdzie między wielo innymi znajdował się Kardynał Ruffo, i Adiutanci od Generała Murat przysłani; D. 31. Lewaszew miał długą audyencyą u Ojca S. z pomienionym Lagrange; nazajutrz udał się w dalszą podróż do Neapolu. Wojsko Hrabiego Damas ustąpiło ku swoim granicom. D. 31. Stycznia przybył do Neapolu z Palermo na Rofsyiskich okrętach z małżonką następcy Tronu, przyjęty od mieszkańców tryumfalnie; ten przypadek ważnym jest w okolicznościach teraźniejszych. Z Paryża rozkaz przyszedł od Konsulów, ażeby Tortona twierdza Piemontu zburzoną została. Dywizya armii Generała Murat już stanęła w Foligno i Lorecie; z ostatniego miasta Arcy Xiężniczka Maryanna do nas przybyła. W Ferrarze rząd dawny RPlitey Cisalpińskiej d. 3. przywrócono. — Na teatrze Medyolańskim d. 15 spór zaszedł między Francuzami i Cisalpinami niektórymi; bić się chcieli; gwardya narodowa milczenie nakazała.

z Auszpürga 22. Lutego.

Faviers najwyższy Kommissarz armii Generała Moreau dnia wczorajszego stanął przed zgromadzeniem cyrkułu Szwabskiego; za rozkazem Wodza oświadczył, iż za dni największy 30. i 80. tysięcy Francuzów marsz zaczęte, a za dni najdalej 40. wszyscy ustąpią z krajów Rzeskich; tym sposobem pogłoska upada o wystaniu posiłkowego korpusu, który pod Generałem Lecourbe miał ciągnąć przez Węgry do Turcyi. Przydał Faviers, iż armia pójdzie trzema kolumnami; dwie leźniejsze na Auszpürg, Donawerth, i Xięstwo Wurtembergskie; najmniejsza trzecia na Landsberg, Memmingen, i Szwabią wyższą. Względem mając na wyniszczenie kraj, żołnierz w drodze odbierać będzie chleb i furaz z magazynów Francuzkich; Niemieczy zaś obywatele wypłacą niezwłocznie swoje kontrybucye i rekwizytce; czas już upływa krótki; daley czekać nie podobno; na opór i zwłokę armia użyje wojskowych dawnych zwyczajem eksekucyi.

Od Litewskiego Gubernskiego Rządu ogłasza się: iż Gubernii tutejszey w Wilkomir-

skim powiecie dobra Polozdyń zwane należące do obywatela Tomaszewicza zawierające w sobie 44 męskich i 42 żeńskich dusz ze wszelkimi do nich attyntencyami i zabudowaniem, mają być przedawane przez publiczną licytacyą. — A zatem życzący kupić one mają się stawić do Rządu Gubernskiego Litewskiego w trzech terminach: pierwszym Marca 8, drugim 29 tegoż miesiąca, i trzecim 26 Aprila roku idącego.

Dokument iakby pod 30 Marca 1776. przez JO. Stanisława Xcia Radziwiłła Podkomorzego W.W.X. Litt: na 2,000. Czer: Zł: WJPP. Michałowi i Joannie z Giedroyciów Pietrzkiwiczom Rotm: Wilkom: z terminem opłaty, za dójściem lat Syna Jchmsciów Józefa Pietrzkiwicza, wydany; okazał się pierwszykroć in Nowembri 1800 Roku, a tak w Poście Lidzkim, iako i w przyległych, tego Pttu okolicach, był prezentowany. O nieważność którego, gdy JO. Mikolay Xiąże Radziwiłł General Leut: B. woysk Litt: w Ziem: Lidzkim, na mocy Rządowego Ukazu, rozpoczął proceder, i pod 29 Januar: 1801 Roku, niestanny zyskał Dekret; — Aby Publiczność, wchodząc w iakowe, o ten Dokument, układy, omyloną nie została; tym doniesieniem zawiadamia się.

w Roku 1800. Maja 26. dnia. Uczeń z Kurlandyi z Dóbr Radmuyzy JW. JP. Witte Fon-Witeynhen Konsyliarza Nitawskiego, poddany Wincenty na jmie Michał Kankar, a po ucieczce za sfabrykowanym Paszportem przezwany Szantytrem, mający lat 35, urody średniej, włosu ciemno-kandzierzowatego długiego, nosa podługowatego, twarzy szerokiej płaskiej, z wąsami ciemno-rudemi, jakoby przez nos gadający żonaty, jmie żony jego Rozalia lat 30. Syn Ludwik lat 3. Córka Ewa lat 4, wziół z sobą koni dwa szerszą cisawą. Ktoby takiego człowieka dostrzegł; i poścignął, a do pomienionych dóbr Radmuyzy w Kurlandyi nie daleko granicy Pttu Wilkomirskiego, i Brasławskiego leżących, uczynił o tym poddanym doniesienie, odbierze niezawodney nadgrody Tal: Bit: 40.

Abszytowany Officer rodem Francuz, o ofiaruie się dawać lekcyje Języków Francuzkiego, Niemieckiego i Rofsyiskiego; można o nim dokładną wziąć wiadomość u Dyrektora Korpusu Kadetów W. JP. Podpółkownika Sartoris.

W następującym Kwietniu zaczyna się abonowanie Gazety Litewskiej na miejscu kwartalne, pocztą półroczne; wydawana będzie, iak dotąd regularnie po godzinie z południa trzeciej.

Obwieszczają się Synowie Urodzonego Adama Łabęckiego, gdzieby-się-kolwiek znajdowali, ażeby dla uzyskania przez Stryia ich s. p. Piotra Łabęckiego zapisaney dla nich Sukcesyi, jawili się do kancelaryi Ziemskiej Powiatu Borysewskiego w Gubernii Mińskiej, z potrzebnymi do tego dowodami, z kąd powezną wiadomość o teyże Sukcesyi.